

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0408/2007

24.10.2007

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets förordning om upprättande av en flerårig återhämtningsplan för tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet (KOM(2007)0169 – C6-0110/2007 – 2007/0058(CNS))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Iles Braghetto

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursivering används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	10
ÄRENDETS GÅNG	12

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets förordning om upprättande av en flerårig återhämtningsplan för tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet
(KOM(2007)0169 – C6-0110/2007 – 2007/0058(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2007)0169),
 - med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0110/2007),
 - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0408/2007).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Kommissionens förslag

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Artikel 3a (ny)

Artikel 3a

Senast en månad innan kommissionen tillsänts förteckningarna över fartyg och tonfiskfällor som avses i artiklarna 12 och 13 ska medlemsstaterna på elektronisk väg förelägga kommissionen en fångstplan med uppgifter om antalet fartyg och tonfiskfällor för vilka de har för avsikt att

ansöka om fisketillstånd, tillsammans med uppgifter om den planerade fiskeansträngningen.

Varje medlemsstat ska se till att antalet fartyg och tonfiskfällor i fångstplanen står i proportion till den tonfiskkvot som respektive medlemsstat förfogar över.

Motivering

Kommissionen kommer inom ramen för fiskeavtalen att begära att fångstplaner läggs fram, även om det skulle handla om bestånd som befinner sig i ett gott biologiskt tillstånd. Eftersom största problemet inom tonfisket är flottans överkapacitet i förhållande till de tillgängliga kvoterna är det mycket mer motiverat att lägga fram fångstplaner i denna situation. Kommissionen har själv insett detta och förbundit sig att införa detta krav.

Ändringsförslag 2 Artikel 4, punkt 1

1. Varje medlemsstat får fördela sin tonfiskkvot mellan fiskefartyg som för dess flagg och fällor som har registrerats av den, vilka har tillstånd att fiska aktivt efter tonfisk.

1. Varje medlemsstat får fördela sin tonfiskkvot mellan fiskefartyg som för dess flagg och fällor som har registrerats av den, vilka har tillstånd att fiska aktivt efter tonfisk **och ingår i den fångstplan som avses i artikel 3a.**

Motivering

I överensstämmelse med ändringsförslaget till artikel 3a (ny).

Ändringsförslag 3 Artikel 4, punkt 2a (ny)

2a. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att garantera att dess uppfödnings- och odlingskapacitet är förenlig med de totala tillåtna fångstmängderna för tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.

Motivering

Såsom föredraganden preciserar har antalet anläggningar för uppfödning av tonfisk mångdubblats utan att detta nödvändigtvis motsvarar de totala tillåtna fångstmängderna för denna art. Varje medlemsstat bör skapa balans mellan sina uppfödningsanläggningars

kapacitet och sina kvoter. Om denna balans saknas blir det omöjligt att minska trycket på beståndet, vilket går stick i stäv mot återhämtningsplanens mål.

Ändringsförslag 4
Artikel 5, punkt 1

1. Fiske efter tonfisk är förbjudet för stora pelagiska långrevsfartyg över 24 meter i östra Atlanten och Medelhavet, **med undantag för området väster om 10°V och norr om 42°N**, under perioden 1 juni–31 december.

1. Fiske efter tonfisk är förbjudet för stora pelagiska långrevsfartyg över 24 meter i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 1 juni–31 december.

Motivering

Undantagen för vissa fiskeområden är inte förenliga med rekommendationerna från alla vetenskapliga experter och synpunkterna från de flesta medlemsstater. I själva verket är undantagen inte biologiskt motiverade, eftersom detta bestånd enbart förekommer i Medelhavet och Atlanten. Dessutom skulle undantagen medföra kraftig snedvridning av konkurrensen och få fisket att öka i dessa områden, även inom den flotta som traditionellt inte fångar tonfisk.

Ändringsförslag 5
Artikel 5, punkt 4a (ny)

4a. Ekonomisk ersättning från Europeiska fiskerifonden ska utgå till fiskare (ombordpersonal och fartygsägare) under perioder då fiske är förbjudet, i enlighet med de återhämtningsplaner som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Motivering

Det behövs bestämmelser om ekonomisk ersättning för anställda inom branschen under de perioder då fiske är förbjudet.

Ändringsförslag 6
Artikel 7, punkt 2

2. Genom avvikelser från punkt 1 och utan utgång att det påverkar tillämpningen av artikel 10 skall en minsta storlek på 8 kg

**tillämpas för följande tonfiskar
(Thunnus thynnus):**

**a) Tonfisk fångad i östra Atlanten av
spöfiskefartyg, fartyg avsedda för
dörjfiske och pelagiska trålare.**

**b) Tonfisk fångad i Adriatiska havet i
uppfödningssyfte.**

Motivering

Undantagen för vissa fiskeområden är inte förenliga med rekommendationerna från alla vetenskapliga experter och synpunkterna från de flesta medlemsstater. I själva verket är undantagen inte biologiskt motiverade, eftersom detta bestånd enbart förekommer i Medelhavet och Atlanten. Dessutom gör de kontrollerna mindre effektiva. Man bör understryka att det redan finns ett undantag för Biscayabukten (6,4 kg i stället för 10 kg).

Ändringsförslag 7

Artikel 12, punkt 1, stycke 1a (nytt)

***Antalet fartyg i förteckningen ska stå i
proportion till villkoren och den
uppskattade fiskeansträngningen i enlighet
med den fångstplan som avses i artikel 3a.***

Motivering

I överensstämmelse med ändringsförslaget till artikel 3a (ny).

Ändringsförslag 8

Artikel 13, punkt 1, stycke 1a (nytt)

***Antalet tonfiskfällor i förteckningen ska stå
i proportion till villkoren och den
uppskattade fiskeansträngningen i enlighet
med den fångstplan som avses i artikel 3a.***

Motivering

I överensstämmelse med ändringsförslaget till artikel 3a (ny).

Ändringsförslag 9
Artikel 17, punkt 5a (ny)

5a. Kommissionen ska utan dröjsmål se till att fisket efter tonfisk läggs ned i de medlemsstater som inte uppfyller den frist för att lämna information som anges i punkt 5.

Motivering

Med tanke på att vissa medlemsstater inte har lyckats respektera rapporteringskraven 2007 och att vissa nationella andelar därmed har överskridits bör det nationella fisket läggas ned såvida medlemsstaten inte lämnar information om fångsterna.

Ändringsförslag 10
Artikel 21, punkt 2a (ny)

2a. På grundval av de fångststoppgifter som registrerats för tonfiskfällorna, och som en relevant informationskälla för övervakningen av tonfisket, ska kommissionen i samarbete med ICCAT:s sekretariat upprätta en återhämtningsplan för tonfiskfällorna i Atlanten och en plan för återupptagande av fisket med tonfiskfällor i Medelhavet som inte längre är i bruk.

Motivering

Syftet är att bevara ett fångstredskap som bidrar till ett hållbart tonfiske och som är mycket selektivt.

Ändringsförslag 11
Artikel 24, punkt 4a (ny)

4a. Medlemsstaterna ska samarbeta i syfte att harmonisera sina nationella lagar om genomförandeåtgärder med avseende på fartyg som för deras flagg och som befinner sig bryta mot skyldigheterna enligt denna förordning.

Motivering

Påföljderna bör harmoniseras för att man ska undvika skillnader mellan de olika medlemsstaterna i genomförandet av denna förordning.

MOTIVERING

I slutet av november 2006 inledde Internationella kommissionen för bevarandet av tonfisk i Atlanten (ICCAT) sin återhämtningsplan genom att anta rekommendationer. Syftet var att ta itu med de vetenskapliga samfundens oro över tonfiskbeståndets kritiska läge till följd av överfiske. Sammanfattningsvis omfattar planen följande: den totala fångstmängden minskas gradvis (med upp till 20 procent 2010 jämfört med 2006) och den minsta storleken ökas från 10 till 30 kg, med undantag (8 kg) för fisket i Biscayabukten och fisk som fångats i Adriatiska havet för uppfödning i kassar. Man bör understryka att det redan finns ett undantag för Biscayabukten (6,4 kg i stället för 10 kg). Man har planer på att begränsa fiskeperioderna. Fiske förbjuds för pelagiska långrevsfartyg från den 1 juni till den 31 december varje år och för ringnotsfartyg från den 1 juli till den 31 december. Slutligen stärks kontrollåtgärderna för att bekämpa olagligt fiske ytterligare.

Generellt tillstyrker föredraganden förslaget till förordning men konstaterar att vissa frågor emellertid förblir öppna.

Återhämtningsplanen för tonfiskbestånden har i synnerhet kritiserats i varierande utsträckning, vilket visat att det råder olika uppfattningar bland de vetenskapliga experterna och fiskarna om nödvändigheten av att skydda fiskresurserna.

Föredraganden framhåller att man bör förbättra kunskapen om de uppgifter som samlats in och fastställa ett enhetligt tolkningskriterium så man kan skapa solida vetenskapliga grundvalar för att utvärdera resursläget.

Undantag

Föredraganden välkomnar att den minsta storleken ökas till 30 kg, förutsatt att samtliga flottor behandlas lika. Om det traditionella fiskets särdrag motiverar en differentiering bör behandlingen likaledes vara jämlik.

Om situationen för tonfiskbeståndets överlevnad verkligen är så kritisk är de undantag som hänför sig såväl till en minsta storlek som – i mindre utsträckning – till en fredningstid otillåtliga. I själva verket skulle undantagen inte vara biologiskt motiverade, eftersom detta bestånd enbart förekommer i Medelhavet och Atlanten. Dessutom skulle undantagen göra kontrollerna mindre effektiva.

Kontroller

Det olagliga fisket har ansetts vara ett av de största hoten mot skyddet av tonfiskbestånden. I förslaget till förordning beskrivs och angrips detta problem på ett framträdande sätt. Det stadgas om skärpta kontroller under olika fångstetapper. Hur effektiva kan dessa kontroller vara när det gäller olagligt fiske? Föredraganden framhåller att kontrollerna kan effektiviseras om de olika yrkesgrupperna inom näringen och de statliga och lokala myndigheterna verkligen samarbetar. Därför är det ytterst viktigt att man kan räkna med medlemsstaternas deltagande i EU:s beslutsprocess genom att det införs en princip om initiativrätt för medlemsstaterna.

Frågan om påföljder och vem påföljderna omfattar är och förblir olöst. Det gäller dels huruvida det finns effektiva, gemensamma åtgärder för att bekämpa olagligt fiske i de olika medlemsstaterna, dels hur man bör skydda de fiskare som arbetar på ett öppet sätt.

Mindre flottor

I förslaget till förordning fastställs en gradvis minskning av de totala fångstkvoterna. Dessa kommer att minskas i sin helhet med ca 20 procent före 2010. Det kvarstår emellertid motstridigheter och oförenligheter med tanke på uppgifterna om att antalet fartyg ska utökas. På samma sätt är det mycket oroväckande att antalet uppfödningssanläggningar för tonfisk har ökat kraftigt och har en kapacitet som ligger mycket över summan av de tillgängliga kvoterna. En extra uppfödningsskapacitet, som ofta inte har något samband med innehav av kvoter för fiske efter tonfisk, skapar också oundvikligen förutsättningar för ett ökat fisketryck.

Ömsesidighet för flottor från tredjeländer

Förvaltningen av resurserna är komplicerad i Medelhavsområdet, där det finns andra länder som inte är medlemmar av ICCAT. Den 29–31 januari 2007 anordnades ett ICCAT-möte i Tokyo för att fastställa hur den globala kvoten ska fördelas mellan alla avtalslutande parter. EU tilldelades en andel på 55,7 procent av den totala kvoten, vilket innebär en lätt minskning jämfört med andelen fram till 2006 (57,1 procent). Framför allt i Medelhavsområdet har vi alltså en konkurrenssituation med tredjelandsflottor, t.ex. från Libyen och Turkiet, men även med flottor från Japan och Kina.

Förordningen blir således effektiv endast om dess principer och bestämmelser även tillämpas av ovan nämnda tredjeländer.

Sociala och ekonomiska konsekvenser

Fiske efter tonfisk är en gammal, djupt rotad tradition. Har man verkligen utvärderat de sociala och ekonomiska följderna av att denna verksamhet minskas när det gäller att skydda den ekonomiska jämvikten mellan företag och arbetstagare inom fiskenäringen?

I förslaget till förordning saknas det en hänvisning till de återhämtningsplaner som anges i gemenskapsrätten (artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002) och som är absolut nödvändig för att den ekonomiska ersättningen från Europeiska fiskerifonden ska kunna fördelas till fiskare (ombordpersonal och fartygsägare).

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Återhämtningsplan för tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet
Referensnummer	KOM(2007)0169 – C6-0110/2007 – 2007/0058(CNS)
Begäran om samråd med parlamentet	19.4.2007
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	PECH 26.4.2007
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	ENVI 26.4.2007
Inget yttrande avges Beslut	ENVI 3.5.2007
Föredragande Utnämning	Iles Braghetto 25.4.2007
Antagande	22.10.2007
Slutomröstning: resultat	+: 20 -: 3 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jim Allister, Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Hélène Goudin, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Luca Romagnoli, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Margie Sudre
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Thomas Wise
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Willem Schuth
Ingivande	24.10.2007